

Годишен абонаментъ

За България	80 лв.
За странство	160 лв.
За Америка	2 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

2 ева кв. см.

Брой 2 лева

692 Културно-просвѣтно
читалищно дружество ВарнаСВОБОДНА
ДОБРУДЖА

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонамен-
титъ се придружава съ
суматаУрежда редакционенъ
комитетъ

Адресъ „Св. Добруджа“ — София

Главенъ редакторъ

Д-ръ П. Вичевъ

Телефонъ 45-75

Долу договоритъ и репарациитъ

Тия сж едни отъ главнитъ наши лозунги — лозунги усвоени въ борбата на всички национално, икономически, политически и социално потиснати народи.

Размирие и болшевизмъ сме сѣяли. Ересъ сме проповѣждали. Конспирации сме вършили, като хвърлихме, още преди години, тия лозунги предъ добруджанския, българския и балканскитъ народи.

Ние не се смуствахме отъ кукитъ обвинения на фашизиранитъ водачи въ Изп. Добр. комитетъ, които сж агенти на О. Н., на международната сатрапия и на робството въ Добруджа. Ние вървахме, че вървиме, ако не отпреди, то поне успоредно съ самия животъ, схващайки добре, къде лежатъ причинитъ на социално-икономическитъ и политически злини за народитъ, катосочехмелжтя на борбата за радикалния коренезъ на тия причини.

Нареченитъ мирни договори около Версаилъ, които установиха положения на дѣлежъ на еднородни нации, на грабежъ на територии, на чужди народни богатства, на тежки финансови репарациони плащания и въобще на всички предпоставки на една система за икономическо, социално и политическо робство по цѣлата земя, се изградиха варху зареденъ вулканъ.

Непосилнитъ финансови товари, които се сложиха върху плещитъ на „победенитъ“ въ войната народи, ускориша процеса на развитиетъ се и изострили до крайна степенъ тежки икономически и социални кризи. Установенитъ пъкъ политически режими на насилие, тероръ и фашизмъ се явиха една необходимостъ за правителствата, да крепятъ тая система. Логически и то много по-скоро се стигна до върховната кулминационна точка на това напрежение и на непоносимото състояние на маситъ.

Лажереформиститъ и миротворцитъ въ всички страни, които систематически и последователно зарудждаваха народитъ, по-

държайки надеждата у тѣхъ въ спасителната роля на О. Н., дойдоха още веднажъ, дабждатъ и на дѣло опровергани отъ самитъ събития, отъ самия животъ.

Плана Юнгъ, който замести Доусовия планъ, роденъ следъ толкова мжчителни преговори, се оказа тоже, че е една втора заблуда и измама.

Днесъ Германия официално излиза и заявява, че повече не може да плаща не само репарации, но поради заскжпванието на златото, отрича плащането и на старитъ заеми. Значи това, което бѣше до вчера ересъ и болшевизмъ, днесъ е намѣрено за правилно и единствено срдство за облекчение на голѣмитъ народни маси, които се огъватъ подъ глѣдъ, мизерия и безработица, за да се устоява ненаситната алчностъ на империалиститъ. Подъ народния напоръ германското правителство признава, че положението е неудържимо.

Посещението на германския канцлеръ Брюнингъ и м-ра на външ. работи Курциусъ въ Лондонъ имаше тая целъ. Признаването по начало, а последвалия формаленъ отказъ отъ Макдоналда и Хендерсона и нервността на голѣмата империалистическа преса въ Франция и Америка ни убеждава за лишенъ пжтъ, че империалистическия свѣтъ не ще се откаже отъ военната плячка, отъ вземанията си и отъ заетитъ позиции.

Френската преса обвинява германското правителство, че блѣфира, а частъ отъ английската счита, че единъ подобенъ отказъ отъ Германия да плаща репарации и задължения значи фалитъ, който сериозно ще засегне и цѣла Европа. Лансира се идеята за нова ревизия на плана Юнгъ. Америка, обаче, отказва да намали вземанията си отъ Англия, Франция и Италия.

Кризата е тежка и много остра. Тя самата сочи вече единствения спасителенъ пжтъ. Не ревизия и заблудения, а трѣбватъ радикални мѣрки:

ДЕКЛАРАЦИЯ на Централния Добруджански Акц. Комитетъ по предстоящитъ избори

Въ допълнение и разяснение на комюникето отъ 11 май, Ц. Д. Акц. К. въ заседанието си отъ 1-и юний 1931 г., като отчита събитията въ България въ последнитъ години и конкретния политически моментъ, намира, че и добруджанскитъ бежанци сж засегнати въ голѣмъ размѣръ отъ вилнеющата стопанска криза. Комигтъ отчита сжщо тѣй, че за настоящето полсжение на бежанцитъ, както и за робството въ Добруджа, голѣмъ пай на отговорностъ носятъ и българскитъ правителства.

Подържайки международния и балкански империализмъ, водейки сами завоевателна и анексионистическа политика по отношение на Добруджа, а сжщевременно и нѣ примиренчество чрезъ О. Н., пазейки отъ друга страна ненарушимостта на Ньойския потиснически договоръ, българскитъ правителства сътрудничатъ отъ една страна политиката на насилие и отъ друга — политиката на свободитъ въ Добруджа, помагачи на легалната конфискация на имотитъ на добруджанци и съдействува въ курса на денационализацията, а отъ друга — за да подържатъ репарации, реституции тежки държавни, военни и полицейски апарати, въ своя обсегъ на вътрешна политика, убийствено сж засегнали и добруджанскитъ емигранти и бежанци.

Прогонени на сила отъ роднитъ имъ огнища, добруджанскитъ бежанци тукъ въ България, подъ прикритието на социални грижи, сж хвърлени въ условия на крайна мизерия и нищета. Оземлявайки ги съ методитъ на една ориенталска бавностъ и партизанска заинтересованостъ, съ по 10 до 40 декара земя и то дива и гориста, и като не имъ се дава на време и на всѣкжде инвентаръ, достатъчно каруци, семе и своевремененъ кредитъ за коренезъ, — бежанцитъ сж доведени до положение, отъ което търсятъ изходъ въ упорита борба съвмѣстно съ другитъ изнемогващи трудови маси въ страната.

Общиятъ повикъ за свобода, земя и хлѣбъ, намира отгласъ и въ средата на добруджанскитъ бежанци. Изборнитъ борби сж важенъ моментъ въ политическитъ борби на страната.

— Отричане на всички потиснически договори. Отричане на всички репарациони и други задължения.

Това подсказватъ движенията всрѣдъ самитъ народи еднакво победители и победени. Нека ония, които не отстъпватъ да поематъ отговорността за една нова война. Тя ще бжде тѣхната гробница.

Добруджанската емиграция, наредъ съ другитъ, трѣбва да вземе участие въ тѣхъ въ името на своитъ интереси. Борейки се срещу реакционнитъ режими, тѣ се борятъ и за освобождението на Добруджа.

Фашизиранитъ и натрапени „водачи“ отъ И. К. на съюза „Добруджа“, както винаги, и сега продаватъ за паница леца интереситъ на добруджанци, подобно миноритаритъ и хюкюматичитъ въ Добруджа. Въ безогледни пазарлъци ту съ една, ту съ друга политическа партия, тѣ уговарятъ своитъ кандидатури за народни представители съ тия, които носятъ отговорностъ за събитията въ Добруджа и тежкото положение на емиграцията въ страната и които съ още по-голѣмо ожесточение смѣтатъ да продължатъ своята политика на безправяване, експлоатация и тероръ.

Ц. Д. А. К. стои твърдо на становището си, че добруджанското национално-освободително движение въ своята цѣлостъ е надпартийно обхващащо елементи съ най-разнообразни партийни убеждения, но които се подчиняватъ на неговата идеология и тактика. Надпартийността, обаче, е дѣлови и борчески лозунгъ, а не такъвъ за приспиване на маситъ и пропушане на важни политически моменти. А това значи, че всички добруджанци иматъ дълга да водятъ борбата по пжтя и методитъ, които имъ чертае националн революционната идеология и тактика, като пречупятъ партийнитъ си убеждения и принадлежностъ.

Схващайки така повелитъ на националн революционитъ разбирания, Ц. Д. А. К. обръща вниманието на добруджанската емиграция живо да се интересува за предстоящитъ избори, като масово участвува въ тѣхъ. По квартали, махали и села емиграцията да свика конференции и събрания, въ които да се избераатъ квартални, селски и пр. комитети, чрезъ които да навлезатъ въ оная политическа групировка, която споделя националн — революционната идеология и възприема конкретнитъ искания на бежанцитъ, които да въздигне до платформени предизборни искания въ следния редъ:

1) Добруджанската емиграция и бежанци, като частъ отъ заробената добруджанска народъ и свързанъ съ неговитъ борби, се бори масово и по революционенъ пжтъ за реализирането на Свободна и Независима Добруджа въ рамкитъ на федерацията на Свободнитъ трудови балкански народи.

2) Свободно проявление на левицата въ добруджанското движение и премахване на всѣко чуждо вмешателство отъ реакционнитъ правителства, партии и тѣхнитъ органи въ борбитъ за освобождение.

3) Да се даде на бежанцитъ земледѣлци земя поне до 100 декара, както това е другаде за ония, които не сж още оземлени, включително и тия, дошли следъ 1-и мартъ 1927 г., а за ония които сж оземлени недостатъчно, да имъ се допълни до тоя контингентъ, съответствуващъ за нуждитъ на едно нормално селско семейство.

4) Да се даде за нуждитъ на бежанскитъ земледѣлски стопанства навременно безплатенъ и достатъченъ инвентаръ.

Опростотворяване на формалността по отпушането му за рационално разораване и използване даденитъ земи — коренища и целина.

5) Безплатенъ кредитъ за коренезъ и прочистване на теренитъ, който да се дава едновременно съ отпушането на земята.

6) Противъ лажекооперациитъ и за свободно кооперативн стопанисване.

7) Премахване на лихвитъ по, отпуснатитъ до сега кредити на селски и градски бежанци както и на всички задължения

8) Отпускане достатъченъ кредитъ за бежанцитъ — занаятчи за обзавеждане съ инвентаръ и първиченъ оборотенъ капиталъ.

9) Премахване на откупнитъ цени къмъ общинитъ за отпуснатитъ мѣста на бежанцитъ за строежъ.

Ц. Д. А. К. като обръща вниманието на емиграцията върху сроднитъ искания, на всички национално, икономически, политически и др. поробени, които се явяватъ сродни и съ горнитъ, както и върху единната борба, която лѣвицата е водила съ тѣхъ до днесъ, счита, че при навлизането на емиграцията въ изборната борба чрезъ своитъ квартални и пр. комитети, тя ще подбере групировка, въ която ще намѣри своитъ естествени съюзници.

София, 1-и юний 1931 г.

Центр. Добруджански Акционенъ Комитетъ:

(п. п.) Д-ръ П. Вичевъ, Ив. Русевъ, Ив. Томовъ и Ив. Георгиевъ.

Сжди ли се организация

Софийската преса съобщи, че на 26 т. м. въ Варна щѣлъ да се разглежда процесъ противъ Добр. Революционна Организация.

Това съобщение е погрѣшно и личи че е дадено отъ заинтересувани и невежи лица. Една организация, която е масова, организация на добруджанския народъ за национално и политическо освобождение съ база въ Добруджа не може да бжде сждана. Нея ще сжди ако има защо, самия народъ, поколение-то и историята.

ИЗБОРИТЕ ВЪ РОМЪНИЯ

Резултатите и поуците от тях

Извършените избори в Ромъния за парламента на 1 юни т. г. дадоха болшинство на правителството на Йорга. Въ цѣлата страна има гласоподаватели надъ 4 милиона, а сж гласували: 59% въ старата частъ на кралството, 67% въ Трансилвания и Банатъ, 62% въ Добруджа и 65% въ Бесарабия.

Правителството въ коалиция съ либералите на Дука и нѣмската партия, е получило отъ подадените гласове въ цѣлата

страна 55.48%, национал-царанистите 11.08%, жоржистите (отцепници либерали) 8.21%, авересканиите 6.26%, царанисти на Лупу 5.62%, маджарска партия 4.03%, кузисти 1.98%, социал-демократи 1.95%, лигата на свободните 1.90%, трудовъ блокъ 1.82 и разни — незначителенъ процентъ.

Въ заробените чужди области, гласовете се разпредѣлятъ така:

ПОЛУЧИЛИ	Въ Трансилвания и Банатъ	Въ Бесарабия	Въ Буковина	Въ Добруджа
1. Правит. коалиция	322,393	185,664	40,205	75,805
2. Национ.-царанисти	194,741	32,335	7,121	22,943
3. Жоржисти	32,654	15,574	3,209	9,546
4. Аверескани	36,962	6,252	2,609	3,418
5. Царанисти на Лупу	32,783	7,481	2,553	3,628
6. Социал-демократи	50,598	8,035	8,145	—
7. Кузисти	8,832	13,027	29,780	—
8. Еврейска партия	19,891	13,448	10,460	71
9. Трудовъ блокъ	43,683	6,241	4,516	3,185
10. Лига на свободните	9,567	23,658	2,976	—
11. Маджарска партия	118,177	—	—	—
12. Разни	6,484	10,886	3,424	1,982
Всичко гласували	876,765	322,621	114,998	120,578

Вижда се, че въ четирите заробени области, съ едно население около 9 милиона сж гласували 1,434,968, което средно изразява 65% отъ гласоподавателите. Отъ тия гласове правителствената коалиция взема 624,067, близо половината; национал-царанистите 257,160 т. е. 1/6 отъ гласовете, жоржистите — 60,983; царанистите на Лупу 46,445; социал-демократи 66,778; трудовъ блокъ 57,625, отъ които само въ Трансилвания 43,683; кузисти 51,639; еврейска партия 43,870; лига на свободните 36,201; маджарска партия 118,177 и разни 20,754.

Като се хвърли общъ погледъ върху резултатите въ цѣлата страна се вижда, колко голѣмо е раздроблението въ партийния животъ, което показва голѣми междубуржоазни социал-икономически и национални противоречия и конфликти, съществуващи въ Ромъния.

Правителството изхожда отъ националната партия на професоръ Йорга. Тая партия е от падъкъ, отъ бившата обединена на национална партия на Маниу, отцѣпила се отъ последната презъ 1926 г., когато стана сливането ѝ съ царанистите на Михалаке. Недоволни отъ това обединение, професоръ Йорга и Аржетоано се отцѣлиха и заживѣха въ самостоятелна национална партия. Слаба и немоощна, нѣмаша абсолютно никаква база всрѣдъ народа. националната партия на Йорга вегетираше и отбѣлзваше своето съществуване само на фирмата, крепейки се изключително на голѣмий авторитетъ на Йорга като ученъ. Ненадминатъ шовинизъмъ, подобно на сръбския Цвиничъ, но ползуващ се съ голѣмо влияние предъ кралъ Карола, като некогашенъ неговъ възпитателъ отъ една страна, а отъ друга, като единственъ авторитетенъ и ревностенъ неговъ защитникъ по време на л и ш а в а н е т о му отъ престолонаследието, а после и за неговото възвръщане въ Ромъния, професоръ Йорга използва голѣмий конфликтъ и борби за надмоощие между управляващите, силни иначе буржуазни партии на либерали и национал-царанисти, за да получи куража и образува хомогенно правителство.

Въ лицето на проф. Йорга, Каролъ намѣри най-моощната опора, за да се освободи отъ ангажиментите предъ национал-царанистите и отъ дебатата го отплата отъ либерал-Рожба на градската бур-

жоазия и голѣмъ стѣлбъ на дворцовата камарила, Йорга имаше още и традиционни връзки съ банкерските либералски среди.

Либералите отъ своя страна чувствително засегнати и значително измѣстени на политическото поле отъ надигащата се селска буржоазия, обединена въ партията на Маниу—Михалаке, дадоха своята безрезервна подкрепа на кабинета Йорга, образувайки съ него предизборна коалиция.

Познатите и изпитани отъ миналото изборджийски кадри на либералите се поставиха въ услуга на правителството, за да бждатъ сломенни национал-царанистите отъ една страна, а отъ друга, — да възстановятъ връзките и влиянието на либералната партия въ политическия животъ, достатъчно пострадала съ отцѣлянето на Жоржъ Братияно и неудачните борби около връщането на кралъ Карола.

Нѣмската партия, която се облѣга на крупния германски капиталъ вложенъ въ разните стопански области на ромънския животъ и за която националните въпроси се поставятъ въ рамките на тая икономическа зависимостъ, и чието ръководство е задъ граница, логически и по традиция отиде по линията на защитата на тия интереси, съгласувани съ ония на ромънския едъръ капиталъ представляванъ отъ либерали, а днесъ и отъ Йоргисткото правителство.

Жоржисти (отцѣпници либерали) Луписти (отцепници царанисти) Аверескани, социал-демократи, кузисти сж вариации на сжщата политическа структура, но стимулирани отъ карьеристични подбуждения, водятъ фракциона борба, въ която никакви принципиални противоречия не се отбѣлзватъ съ политиката на изборната правителствена коалиция или съ тая на национал-царанистите.

Националната унгарска партия, въ основата на която доминира грубия шовинизъмъ има главните си опори въ Трансилвания, където маджарските елементи сж компактни.

Блокътъ на труда, по получените изборни резултати, е слабъ. Отбѣлзвайки сравнително по чувствителни гласове (43,683) въ Трансилвания при население 5,500,000, тия въ старъ Ромъния едва 3334 при население 7 милиона, въ Бесарабия 6241 при население 2,956,000, въ Буковина 4516 при население 850,000, и въ До-

Д. Маджаровъ

Добруджанския националенъ въпросъ и добруджанската младежъ

Машинизиране на производството, техническите усъвършенствувания, разпредѣлението и механизиранието на труда, доведе до разрастване на индустрията, която потърси отъ една страна пласментъ — пазари, за своите продукти и отъ друга — ефтини сурови материали, които ѝ бѣха нужни за преработка. Този процесъ, колкото и характеренъ, не се прояви въ еднакъвъ темпъ въ отцѣлните капиталистически страни. Напримѣръ Германия, въ едно кратко време бѣ направила онова, което Англия бѣ сторила въ единъ дълъгъ периодъ. А Франция даже бѣ надмината. Така стария дележъ на свѣта се указа неотговарящъ на новите съотношения между разните буржуазно-капиталистически държави. Всѣка отъ тяхъ се стремеше къмъ все повече и повече разширение на своето икономическо господство, което безъ съмнение, трѣбваше да доведе до сериозни конфликти.

И нѣщо друго: въ самите държави, като резултатъ на индустриализацията, защититъ въ производството слоеве, все повече и повече очертаваха своята социал-икономическа сжщностъ. Манифактурата, дребната промишленостъ, еснафа, почнаха да западатъ и всичко заето въ тяхъ се пролетаризираше. По силните предприятия надделяваха надъ слабите и, или ги унищожаваха или ги привличаха къмъ себе си. Сгрупиранието, концентрацията на средствата — капитала, ставаше бързо. Маситѣ обediaваха и имъ оставаха само двете работ-

бруджа 3185 при население 750,000, — сж единъ лошъ признакъ за политическата зрѣлостъ на маситѣ. Безспорно че голѣми тероръ, при който не сж били пошадени и бивши министри, като Висиле Сасу и Стере въ Бесарабия и Добруджа, и който е отбѣлзалъ множество убийства, както и изборните машиниции познати въ Ромъния, сж били въ пълно развитие. Все пакъ едва забѣлзваните тѣ резултати, да се оправдаватъ само съ тия причини, ще бжде една самоизмама.

При наличностъ на дребно собственически селски трудови елементи изразяващъ 86% отъ общото население и при тѣй заострената днесъ аграрна криза; при наличностъ още на едно работничество, надъ единъ милионъ разпредѣленъ въ 4094 индустриални предприятия съ капиталъ надъ 40 милиарда леи, тия резултати показватъ едно твърдѣ ниско политическо ниво на ромънските маси. То показва още колко е дълбоко невежеството, колко е силенъ консерватизма и колко е слабо всѣко борческо движение.

Само тѣй може, да се обяснятъ и голѣмий контрасти въ политическия животъ на Ромъния, щото партии безъ всѣкаква база въ живота на народа и безъ всѣко значение, до завчера безъ представителство въ парламента, могатъ да взематъ грамадно болшинство въ изборите, когато сж на властъ. При подобна обществена нестабилностъ, при липса на дейни и силни борчески движения, фашизма, диктатурата, явна или скрита, намиратъ почва за съществуване.

София—Печатница „Съгласие“ ул. Царь-Самуилъ № 50

ни ржце и труда. Това разграбичение, вследствие разграбването на богатствата отъ едно сѣсно малцинство и пролетаризирането на широкитѣ работни маси, не минаваше безъ смущения и заплашвания съ сериозни конфликти.

Появилите се по този начинъ грамадни капитали потърсиха пазари. За тѣхъ вече станаха тѣсни държавните граници и тѣ ги прескачаха. Въ колониалните, полуколониалните и др. страни тѣ намираха благоприятни условия за по-голѣми печалби, благодарение на по-ефтинъ трудъ и близостта на сурови материали.

Въ тази сложностъ на дълбоки и резки противоречия зачена и избухна войната.

Всѣка буржуазно-капиталистическа държава, политиката на която се водѣше отъ финансовитѣ ѝ магнати и изключително въ тѣхъ интересъ, безспорно се яви въ защита на тоя интересъ.

Въвлечени бѣха и малките балкански държави чрезъ най-разновидни икономически обвързвания: заеми, концесии и пр. и чрезъ дипломатически парзлъци, като гѣделичаха и усилиха, колкото и незначителните имъ аспирации за смѣтка на тѣхните съседни, раздухвайки шовинистичните и анексоистичните намерения, тѣ бѣха подѣлени между Антантата и Съюза и хвърлени въ войната.

Следъ ужасните, които народите преживѣха презъ тази война, настана наистина ново разпредѣление на свѣта — целеше се умаломощяването на противника въ икономическо отношение, за да се открие широка възможностъ на победителите, за лесни и голѣми печалби. Така се поставиха подъ националенъ гнетъ по-вече отъ 3/4 на цѣлото население на земята.

Финансовия капиталъ и неговата експанзивностъ и завладявания, съ една дума империализма, породѣ и води войната и следъ нея продължава да изсмуква жизненитѣ сокове на маситѣ при тежки и непоносими социал-икономически и политически условия, помагайки си съ всички средства.

Добруджанския народъ, който е поставенъ при сжщитѣ тежки икономически и политически условия и подхвърленъ на безогледно ограбване, е частъ отъ тия национално поробени маси.

Добруджанския националенъ въпросъ, следователно е една брънка отъ веригата на националния въпросъ изобщо, чието единствено и правилно разрешение идва само съ премахването причината, която го е създавала. А тя е империализма.

Добруджанската революционна организация застава на тази именно база и отъ тамъ и нейната революционна сжщностъ. При това положение пита се, какво трѣбва да бжде становището на Добруджанската младежка организация и какви трѣбва да бждатъ нейните задачи.

Известно е, че националното политико-икономическо и културно робство на Добруджа и нейното трудово население е резултатъ отъ завоевателната политика на международния и целостния балкански империализъмъ. Узаконено и поддржано чрезъ насилнически договори, робството на добруджанския народъ, заедно съ това на всички поробени народи въ Ромъния, Балканитѣ и цѣлия

свѣтъ все повече се засилва. Днесъ добруджанския народъ е подложенъ на жестокъ гнетъ, страшна експлоатация, кърваво изстребление и денационализация отъ страна на ромънската буржуазия и нейните орждия, въ лицето на фашистките организации, бѣлгарските чорбаджии и аги. То е лишено отъ всѣкакви права и свобода. Особено тежко е положението на добруджанската народна младежъ, която се задущава подъ тираническия режимъ на ромънския империализъмъ.

Вследствие на това положение, значителна частъ отъ добруджанската народна младежъ, бореца се за своите права и свободи е принудена да емигрира тукъ въ България и да влачи ежедневието на жертвита на ромънската олигархия. Хилядитѣ нови младежи бежанци добруджанци въ България, иматъ единъ свещенъ дългъ — да милеятъ и да се борятъ за освобождението на Добруджа, отъ ноктитѣ на ромънския и международенъ империализъмъ, както и за подобрене на своето политико-икономическо и културно повдигане на бежанците.

Тая борба, обаче, добруджанската младежъ не трѣбва да води по стария и отжпкванъ пѣтъ на петициите и махзаритѣ до прословутото „Общество на Народитѣ“, „прогресивните обществени сили“ и други империалистични фактори, които въ своето хищничество, докараха толкова народи въ свѣта до едно пълно икономическо и политическо робство и безправие.

Отстояването на права и свободи става съ борба и то борба открита и смела, а не съ хленчъ и лигавения предъ империалистичните хищници.

Би било много наивно да се мисли, че сатрапитѣ, които съ огънь и мечъ завладѣха и владеятъ толкова области и народи, ще се трогнатъ отъ нѣкакви плачове и сълзи.

Общото национално и освободително добруджанско движение трѣбва да върви по пътя на революционната национал-освободителна борба, въ контактъ съ всички подтиснати народи и въ съюзъ съ трудовите движения въ всички страни, за пълното освобождение на добруджанския народъ отъ веригите на международния и ромънски империализъмъ, за Свободна и Независима Добруджа, подъ знамето на Балканската федерация, като съюзъ на свободните балкански народи.

Нови подвизи на

бандитите въ Варна.

Варна. На 31 май т. г. тукъ бѣ свикана публично събрание на трудовъ блокъ. По събрания на речта на оратора, това събрание беше разтурено отъ властта.

Въ вандалското нападение въ салона при разтурянето на събранието взеха участие и известните герои отъ В. Д. Р. О. начелно съ побойници Атанасъ Мокановъ, Георги Йолджиевъ, Колю Тенеджиевъ, Стефанъ Стефановъ, Никола Николчевъ предвождани отъ известния убиецъ Стайко Колевъ.

Въ последно време следъ влизането въ кабинета на Б. Смиловъ тия приходи отново сж се развивали и тероризиратъ политическите противници на властващите, като съ това искатъ да се проявятъ и наложатъ за окръжнии управители, околийски начальници и пр. за каквито аспиратъ А. Костовъ и Ст. Колевъ.

За трудовия блок

Трудов блок е временна формация на трудови хора, възникваща на определени задачи, изразяващи напълно социално-икономически и политически нужди издигнати до платформени искания. Трудовия блок не е нито партийна организация, нито стриктно определена партийна формация.

По произход и същина трудовия блок е демократическа формация — формация на самите трудови маси с временни задачи и не се движи по линията на партийността. Той надхвърля границите на една партия. Въ него вратите са отворени, както за пролетарци така също и за земеделци, занаятчии и други елементи от трудовия народ. Въ трудовия блок се търпят дребните собственици на средствата в производството. Търпят се раздъждящи, традиции и доста консерватизъм. Следва, че по социален състав трудовия

блок до голяма степен се покрива с социалния състав на национално-революционното движение. Но въпреки това нац. Револ. движение и трудовия блок не са едно и също нещо.

Толкова, като отговор от в. „Св. Добруджа“ на статията по същия въпрос в последния нелегален бюлетин на ДРО въ Добруджа, който за съжаление и до сега го нямаме. По всичко личи, че статията е инспирирана, ако не написана от заинтересован човек от София. Останалите зловредни умования оставяме за сметка на автора им? Не допускаме, че Ц. К. на ДРО наистина иска да полемизира с нас. Въ такъв случай ние имаме да поставим ясно и открито много въпроси и без друго ще се реваншираме с любезните изрази из речника на заинтересования от бюлетина.

Политическият борби

и добруджанското нац. революц. движение.

Почти въ едно и също време въ Ромъния и България се разгориха и разгарят изострени борби. И там и тук се произвеждат избори и изпъкват въпроса засягат ли въ нѣщо тѣзи борби добруджанския народ и емиграция и какво отношение имат тѣ към тѣхъ.

Да се отрече, че тия борби не се извършват и върху гърба на добруджанския народ и емиграция и не засягат отъ близо тѣхните ежедневни интереси — би значело да се недоразбира смисъла на тия борби.

Изхождайки отъ обстоятелството, че борбата на добруджанския народ е борба политическа, добруджанският народни маси групирани около своята нац. рев. организация (Д. Р. О.), иматъ ясно определено становище: *тъ участватъ въ всички политически и економически борби на страната, заедно съ другитъ национално и економически угнетени маси, въ единен фронтъ съ ром. работници и селяни, единствен борещ срещу кралско фашистката диктатура и националното робство въ страната.* И уставните положения и конгресните резолюции и цѣлата същностъ на ДРО сж категорични въ това отношение.

Въ развиващитъ се понастоящемъ голѣми борби въ Ромъния, ДРО е излѣзла открито и зове добруджанският трудови маси безъ разлика на националностъ и партийни убеждения, да се наредятъ на страната на ром. работници и селяни въ единен фронтъ, съ който да водятъ борба, както срещу българският чорбаджии, банкери и анексионисти, така и за събарянето на кралско-фашистката диктатура.

Тукъ сжщо се разгарятъ остри политически борби.

Добруджанската емиграция не е поставена при коренно различни условия отъ добруджанския народ и спрѣмо тия борби тя сжщо тѣй има едно определено становище. Възприела напълно идеологията, тактиката и методитъ на борба за освободението на Добруджа изповѣдвани отъ добр. нац. рев. движение, тя участва въ политическиятъ борби не защото е „опартизанена“, не защото е „поделение“ на нѣкоя партия, а защото това налагаатъ нейните собствени интереси и голѣмата борба за освободението на Добруджа.

Въ редицата борби, които въ продължение на редъ години води, добруджанската емиграция има тежко изкупения опитъ да провѣри, кои защитаватъ нейните интереси и кои честно и открито включватъ въ своитъ ежедневни борби исканията идеологията и лозунгитъ на добруджанското национално революционно движение.

Трудовата емиграция знае, че въ тежката борба за сносно съществуване и противъ тираническия режимъ надъ своитъ братя отгати, тя е намирала единствена подкрепа само средъ българския трудови народъ.

Въ тази борба истинското добруджанско емигрантско движение ежедневно дава скъпи жертви: тероръ, арести, инквизиции, процеси забрана на публична и организационна дейностъ, поддръжане една банда отъ разбойници, която провокира движението, която избива неговитъ преданни дейци. Ние нѣма да изреждаме факти. Добруджанската емиграция ги знае, много добре и никога нѣма да ги забрави.

Тоя тероръ и репресии вършени надъ добруджанското национално-революционно движение иматъ за единствената цѣль да го отклонятъ отъ неговия правиленъ пътъ и да го турятъ въ услуга на завоевателната и реваншистка политика на българскиятъ реакц. правителства, партии и тѣхните подѣления. Въ този си стремежъ тѣ търсятъ сътрудничеството и даватъ подкрепата си на ромънската реакция за смазване борбитъ на добруджанския народъ, които даватъ своето отражение и средъ емиграцията. Срецу тази престъпна политика и срещу този тероръ добруджанската емиграция се е опирала въ своитъ борби само на широкитъ маси отъ работници, селяни и тѣхните организации.

Въ предстоящитъ изборни борби добруджанската емиграция, която идейно и тактически върви съ революционното движение вътре, не ще седи нѣмъ зритель.

При очертаващитъ се политически групировки въ страната, тя намира своя естественъ защитникъ и представителъ въ лицето на *трудова блокъ* и тя трѣбва да го подкрепи групово и активно. Съ това тя защитавайки своитъ интереси, подкрепя своето велико освободително дѣло.

Въ името на това дѣло съз-

Националното движение въ Испания

Гали и Баски към автономия.

Борбитъ за национално освобождение въ Испания, следъ явяването на републиката сж въ своя разгаръ.

Каталонцитъ, за които писахме въ миналия брой сж въ процеса на своето организиране на държавата си. Миналата нѣдѣля тамъ сж станали избори за народни представители, спечелени отъ лѣвитъ републиканци начело съ полковникъ Масия.

Движението за политическо обособяване е въ своя ходъ средъ другитъ националности: гали, баски и др.

Галитъ населяватъ областта Галиция, на северозападната частъ на Испания върху една територия отъ 29,154 кв. км. съ население 1,950,000 души.

Областта е въ по-големата си частъ планинска, а къмъ португалската граница равнина. Климатически е най-добре поставена частъ въ цѣла Европа, оросявана много равномерно. Има отлични пасища, гори и много подземни богатства, обаче не достатъчно разработени за използване.

Говорения езикъ е по-близкъ до португалския, отколкото до испанския.

Галиция се дѣли на четири окржа: Корона, Понтеведра, Орензе и Луго.

Събранието въ Корона е започнало изработването на конституцията на новата Галицийска държава. Поставени сж следнитъ три положения:

1. Галиция се обявява за автономна държава, като равноправенъ членъ въ Испанската Федерална държава.

2. Територията на Галиция обхваща четири окржа, отъ които се състои и поменати по-горе.

3. Принасятъ се двата езика, галски и кастилски, които ще се изучаватъ въ училищата.

На свой редъ и баскитъ, най-старото население на пиринейския полуостровъ, населяващо западнитъ Пириней, броящи 600.000 души тоже се обявяватъ за автономни. Баския никога не е била подчинявана, нито отъ римляни, нито отъ араби, нито отъ вестготи. Нѣма друга народна група, която да заема толкова голѣмо мѣсто въ легендитъ. Баская е била мѣстото, където сж бѣгали за спасение гоненитъ при неприятелско нашествие въ разнитъ времена на Испания. Баскитъ тоже много обичатъ и ревниво пазятъ своята свобода. Четири сж окржитъ въ тая областъ: Гирицкоа, Бискай, Алава и Навара.

Социалнитъ кризи въ Испания все повече се задълбочаватъ. Републиканското правителство стремежки се само да пази реда, не се занимава съ открититъ икономически и соци-

налната добруджанска емиграция трѣбва да пречупи своитъ партийни убеждения и да се нареди масово въ редоветъ на трудовия блокъ, осъществявайки на дѣло съюза между национално и социално поробенитъ чрезъ който съюзъ само може да се извоюва *Свободна и независима Добруджа и да се осъществи федерацията на балканскитъ трудови републики.*

Всѣко друго действие целящо да се избѣгне „партийността“ и да се осъществи „безпартийността“ на дѣло е насочено противъ добруджанското освободително дѣло и огъване, ако не и услуга презъ реакцията.

И. Г.

Възпоменателно Утро

въ честъ на Илюша и Ганчо

На 7 юний т. г. по инициативата на добруджанското студентско д-во „Роденъ край“ и добруджанската младежка организация въ София, въ салона на кино „Красно село“ край добруджанския кварталъ, бѣ уредено *Възпоменателно утро* въ паметъ на Илия Ив. Ачковъ (Илюша) и Ганчо Петровъ, първия починалъ преди четири години, а втория убитъ въ София преди 6 месеца.

Успѣхътъ на утрото, сочи за нарастналото влияние на добруджанското младежко движение, а изнасянето програмата му изключително отъ сили изъ сръдата на казанитъ добруджански организации, показватъ способността на добруджанската младежъ къмъ голѣми културни завоевания.

Въ сжщото време и частъ въ средата на добруджанския кварталъ се осветяваше училище и имаше уредено нѣдѣлно детско утро. Докарана бѣ военна музика. Предварително не бѣше развита особено голѣма агитация за нашето утро. Почти всички разпелени изъ квартала афиши бѣха изпокжсани отъ заблудени орждия на побѣсенитъ отъ злоба при явния ръстъ на добруд. млад. движение, — предатели около Съюза „Добруджа“. Въпреки всичко това въ определеното време салона бѣше почти препълненъ съ публика предимно младежи добруджанци, а имаше такива и отъ цариградския кварталъ, отъ града и др. — Присъстваша около 250—300 души.

Утрото се откри отъ председателя на Соф. Младежка организация — *Цвятанъ Поповъ*, който въ кратка беседа описа значението на възпоменателното утро, биографията и дейността на покойницитъ и завърши съ пламененъ апелъ отправенъ къмъ добруджанската младежъ да се нареди въ редоветъ на борбата и довърши дѣлото въ служба на което Илюша бѣше се обрѣкълъ и което съ своята поезия възпя, а *Ганчо Петровъ* падна подло пронизанъ отъ предателски куршумъ.

Хорътъ на Н. Р. П. С. изпѣ *„Вий жертви паднахте въ не равна борба“* и *„Елегията“* на Хр. Ботевъ.

Нѣколко момиченца отъ квартала и младежи изнесоха нѣкои декламации отъ покойницитъ и др. а младитъ поети сътрудници на в. „Добруджанско знаме“ *Хр. Лжезаровъ* и *Б. Овесианъ* четоха нѣкой свои произведения.

Студентката добруджанка *Елза Данкова* аккомпанирана на пиано отъ г-ца *Величка Д. Георгиева*, изпѣ една народна пѣснь, а студентитъ *Л. Поповъ* и *Б. Николовъ* изнесоха отличен дуетъ на цигулка.

Съ маршътъ *„Напредъ“* хорзакри утрото въ часа 12¹/₂ н обѣдъ.

Съ това вие доказахте предъ последнитъ заблуден останали около текето ви чте били чужди орждия, че с заблуждавали добруджанскитъ бежанци, че сте спекулирали с тѣхнитъ интереси, и че сте бил правдолюбиви анджакъ на ромъската денационализаторска политика. Отговорността обаче за пакоститъ, които нанесох и които продължавате да вършите, нѣма да избегнете. Ще продължава да тежи предъ поколѣнията и историята.

Четете в-къ
„Свободна Добруджа“

Най-големото предателство и най-големите предатели

Подъ бомбастическото заглавие „Най-големото предателство извършено до сега стръмко Добруджа“, въ в-ка на И. К. „Добруджа“ бр. 131—132 е поместена статия, която ще остане като исторически наметник на глупостта въ която сж изпаднали редакторите на този вестник и същевременно важен документ за предателската и агентъ провокаторска роля на хората около този вестник.

Въ историята на българския народъ, епохата която преживяваме отъ 1923 год. насамъ, ще се отбележи не само като такава на най-черната политическа реакция, но и като епоха на най-великото човѣшко падение, изгнупяване на политическите представители — една заспиваща класа, на вулгаренъ политически цинизъмъ, шарлатания и патриотарски развратъ.

Чувствайки, че основите на стариятъ свѣтъ сж прогнани и приближава края на господството на една изиграла историческата си роля класа, шела патриотари въ страната, отъ години подъ редъ вулгаризираха политическите и икономическите борби до степенъ такава, че всѣка честна и напредничава мисль, всѣки гласъ срещу единъ кърваво-терористически режимъ, всѣка проява за въздухъ, за хлѣбъ, свобода и свеглина, да се таксува като „дѣло на чужди агенти“; всѣка проява и организационна группировка, създадена по нареждане отъ някъ.

О, велико падение на умирающия свѣтъ!

О, велика глупостъ на XX вѣкъ!

Не останаха чужди на това падение и изгнупяване и нашия патриотари отъ И. К. и в-къ „Добруджа“.

Отъ години насамъ тѣ кредитъ: комунисти, болшевики, генти на Москва. Комунистите, болшевики, повтаря да дращи въ в-къ „Добруджа“ и който азбира и който не разбира.

Нашиятъ лозунгъ за федерация и единенъ блокъ на национално угнетените, тѣ обявиха и опасно болшевишко изобретение, което ще погуби малцинствата.

По после по заповѣдь на голдари тѣ си и за да залъжатъ оситъ, тѣ го възприеха и окаикатуриха въ нѣкакъвъ „блокъ и малцинствата“.

Крещяха, че лозунгъ за федерация на балканските народи е една утопия и опасенъ болшевишки лозунгъ, а когато тѣхъ господари заповѣдаха тѣ Парижъ и Лондонъ имативата за създаване на балканска федерация съ завоевателни цели, чрезъ устата на своя претаръ, тѣ декларираха, че сприематъ и тоя лозунгъ и дратиха въ Атина свой предителъ.

Тѣ е и съ борбата противъ Н., тѣ е и съ фамозната ввенция за правата на малцинствата, която ние нарекохме прахъ въ очите на послед.

Тѣ вече идватъ да пишатъ се лъжемъ вече. Тѣ е и бжде съ всички лозунги, то тѣ вчера обявяваха за шевиишки, а днесъ карикано макаръ ги възприематъ, да излъжатъ маситъ и ги егнатъ въ своята кървава дателска колесница.

О тѣ бързо забравятъ всичова и пакъ продължаватъ крещатъ; „болшевишко изобретение, създадено отъ вѣтъ“. И въ поменатата статия тѣ отсичатъ, — ни по-вече,

ни по-малко, че „широките маси по цѣлия свѣтъ останали студени къмъ болшевишките проповѣди“; че Централния Добруджански Акционенъ Комитетъ е създаденъ по нареждания отъ вѣтъ, че около този комитетъ били „само нѣколко некултурни момчета“ и пр. тѣ започватъ да гадаятъ около сждбата на Д-ръ Вичевъ и промѣната въ редакцията на „Свободна Добруджа“, която се бѣше наложила по причина арестуването на Вичевъ презъ м. февруарий, а не е станала презъ априлъ драгий драккачо.

Това движение нѣма страни които да взематъ надмощия — както пише въпросния драккачъ. То има едно единно разбиране по борбите на добруджанския народъ и разрешението на националния въпросъ, което разбиране всички споредъ силите си устояватъ предъ кървавиятъ походъ на тъмните и реакционни фашистски сили безъ разлика на партийната си принадлежностъ.

Но драккача не се задоволява само съ това, което пише за емиграцията. Той нагазва и въ работите въ Добруджа и тукъ вече открито се явява, като агентъ на ромънския империализъмъ, макаръ и грижливо да се прикрива задъ патриотиченъ параванъ. Следъ като признава че „всѣко робство разпалва бунтарския духъ въ душите на поробените“; че „добруджанския народъ знае добре, какво представлява отъ себе си Добруджа, като географска и етническа единица“, изведнѣжъ отрича, че този народъ е годенъ да води каквато и да е борба, заключава „и за това той (добр. народъ б. н.) си кротува“.

Ерго, добруджанския народъ се е примирилъ съ сждбата си. Надъ него нѣма да има никакъвъ тероръ отъ страна на кървавата денационализаторска ромънска власт. Него не ще колятъ цинцарските пълчища, неговата земя нѣма да се ограбва, неговите училища на матеренъ езикъ нѣма да се затварятъ, ако не сж „нѣколцина безумци имената на които ще срещнете въ „Св. Добруджа“, които разпъватъ на кръстъ цѣла Добруджа“. За радъ тѣхъ тази земя ще загине“. И въ хоръ съ „Универсулъ“, „Ордини“ и др. шовинистически весници, той истерично крещи „ДРО е болшевишка организация. Нея я създава А. К. въ София, той печати въ България позиви и ги праща въ Добруджа“. Следователно дръже А. К. Избийте ги Оставете добруджанското население да си робува.

О, свещена глупостъ! Ако това би било така както се изнася, пакъ е неизмеримо падение ето, злобата и предателството. Но когато борбите на добруджанския народъ сж резултатъ на кървавата терористическа и денационализаторска политика въ Добруджа, а ДРО плодъ на колективните усилия на най-будната най-самоотверженната частъ на самитъ угнетени маси, тази ви позиция открито ви сочи, като агенти на кървавиятъ режимъ въ Добруджа, каквито и се проявяватъ и вашите орджия тамъ особено тия въ училищата, когато предаватъ учениците на сигурността, вие драккачи отъ в. „Добруджа“, крещите, че сж поставени позиви въ джобоветъ имъ и за това сж арестувани.

Истината не може да се скрие.

Стоитици невинни хора отидоха изъ затворитѣ. Други сж

кръвта си оросиха добруджанските поля, но не защото „изъ дворовете имъ бѣха наметрени предателски съчинителства“, а защото вашитѣ събратя отъ Букурещъ иматъ строго определена политика по отношение инородното население въ Добруджа — политика на пълно прогонване и асимилация на която и вие ревностно служите.

Но тука единствено нашиятъ драккачъ е логиченъ. Както неговитѣ предтечи българските чорбаджии въ миналото, както и днешните му господари обявяватъ всѣка борба за престъпление и „заповѣдана отъ вѣтъ“, и въ името на българщината „клаха българи както и турчинъ не ги е клалъ“, и после се считатъ оправдани като кажатъ „комунисти сж“. Така и вие, драккачо, изкарвате виновни жертвитѣ, а не палачитѣ.

Но подъ патриотичната ви маска добруджанския народъ ясно вижда мутрата на единъ отъ най-големите предатели и джелати, каквито Добруджа отдавна познава.

Изъ страната на сълзите

Кървави избори въ Добруджа

Добруджа юний 931 год.

Най-новото тукъ въ насъ е току що привършенитѣ избори, ако разбира се за такива изобщо може да се говори.

Терорътъ бѣше неописуемъ както преди изборитѣ, така и въ самия изборенъ день.

Българската желта и партийна преса която често пролива крокодилски сълзи за „страданията на поробените брѣта“, отъ „Свободна речъ“ до „Народъ“, въ този случай само отбеляза, голѣмиятъ „успѣхъ“ на правителството на Йорга, безъ да се интересува какви сж страданията и ужаситѣ които добруджанци преживяха отъ 31 май до 7 юний и безъ да я боли нѣщо за тѣхъ. Арести на кандидати, застѣпници и избиратели преди и въ деня на изборитѣ, побоища, смъртъ отъ банди на Йорга, полиция, жандармерия и войска се ширеха въ тритѣ окръга на Добруджа. Ударитѣ сж насочени най-вече срещу дребната негодуваща буржуазия, за да се сплши и примири съ откритата диктатура, която после ще се мжчи да се доразправи съ работните маси и тѣхнитѣ революционни представителки.

ДРО стои бодро на поста си. Разобличава и разкрива на маситѣ цѣлата тази игра. Терора още по-вече отрезви масата, която вмѣсто страхъ, е обладана отъ решителностъ за нова борба. Подробности, фатки, фотографии на бититѣ, раненитѣ и убититѣ ще получите въ най-скоро време. Използвайте ги и покажете на емиграцията, какви сж страданията на добруджанския народъ, когато „Св. речъ“ и др. потриватъ ржче, че Йорга „спечели“ изборитѣ.

Въпреки терора, кражбитѣ на бюлетини, недопускането да гласуватъ грамаденъ процентъ избиратели, въ Силистра — където народа оказа по-вече съпротива на терора, — Работническо-селския блокъ получи 1676 гласа. Въ Добричъ 302 гласа и въ Кюстенджа 816 гласа. Ако липсваха само кражбитѣ на бюлетини, блока би получилъ по 10—12 хиляди гласа въ тия три окръжи.

Стари колонисти, българи, турци и татари, открито гласуваха за блока и то въ цѣла Добруджа, но тѣхнитѣ гласове бѣха замѣнени съ правителствени бюлетини и на другиятъ день по цѣлия свѣтъ се разгласи: „Изборитѣ минаха при пѣ-

По настояване на бежанците

Въ връзка съ ликвидирането на дирекцията по настаняването на бѣжанцитѣ, последната е издала нареждане до окол. и общ. комисии. Въ това нареждане по същественото предаваме:

1. Като се изключи въпроса за оземляването на бѣжанцитѣ въ Карабоазъ, което ще се извърши по специална програма, Главната Дирекция е предложила на всички неоземлени до сега бѣжанци въ вътрешността на Царството да заематъ свободните парцели въ подходящия населени мѣста. Въпреки това предложение, обаче, мнозина бѣжанци не сж отишли въ новото си мѣстожителство, било че се колебаятъ или отлагатъ отиването си за неопредѣлено време, било че сж заныти съ нѣкаква работа или искатъ да отидатъ въ други населени мѣста и пр. Бѣжанцитѣ, за които става дума, трѣбва да заематъ предложенитѣ имъ мѣста въ опредѣленъ срокъ, а именно най-късно до 1 юлий т. г. Следъ тази дата Главната Дирекция нѣма да взема подъ внимание абсолютно никакви искания за оземлявания и ще заличи отъ списъка всички бѣжанци, които не сж се отзовали своевременно на предложението и да бждатъ оземлени.

2. Тя ще се занимава съ предявени промѣни, само до 15 юлий т. г. Следъ изтичането на тая дата тя нѣма да разглежда никакви заявления.

3. Същото се отнася и за различните оплаквания: нарушено владение, измѣстване границитъ на раздаденитѣ парцели, присвояване реколтата, лошо отнасяне отъ страна на общинските власти и пр. И съ тѣхъ ще трѣбва да се свърши най-късно до 15 юлий т. г. Ако нѣкои бѣжанци иматъ сериозни основания да се оплакватъ до този срокъ, нека обосноваватъ частъ по скоро жалбитѣ си и ги изпратятъ направо въ Главната Дирекция за настаняване бѣжанцитѣ.

4. Не бива сжщо да се оставятъ неразрешени и неуредени, каквито и да било спорове между самитѣ бѣжанци, както и между бѣжанци и мѣстното население. Най-късно до 1 юлий т. г. отношенията между единитѣ и другитѣ трѣбва да бждатъ окончателно уредени, защото следъ тази дата Дирекцията нѣма по никакъвъ начинъ да се намѣсва въ тѣхъ — напротивъ: ще ги оставя безъ последствие, колкото сериозни и да сж тѣ.

5. Да се не забравя сжщо така и окончателното уреждане и оформяване на дворнитѣ мѣста. Въ това отношение работата е останала доста назадъ, поради недостатъчната заинтересованостъ или бавното действие на общинските комисии, както и вследствие равнодушието или незнанието на самитѣ бѣжанци. Понеже редовното и законно получаване на дворно мѣсто е неразривно свързано съ оземляването на бѣжанцитѣ, необходимо е общинските комисии, подкрепени отъ бѣжанцитѣ, да подканятъ общинските съвети да съставятъ веднага нужните протоколи за раздаденитѣ, но неформални още дворни мѣста, като иматъ предъ видъ, че тази работа трѣбва да се извърши на

ленъ редъ и свобода. Правителството спечели грамадно болшинство“, а въ това време кървавитѣ рани и бититѣ не сж заздравѣли, нови сираци и вдовици оплакватъ убититѣ презъ време на изборитѣ.

Поробенъ добруджанецъ

всѣка цена до 1 августъ т. г. 6. Околийските комисии, респективно общинските комисии да изпратятъ до 1 юлий т. г. всички непредставени още протоколи, актове и други книжа по оземляването и обзавеждането на бѣжанцитѣ. Този срокъ е последенъ и нѣма да бжде продълженъ по никакъвъ начинъ.

Срещу ония органи на властъ та които не изпълнятъ това нареждане ще се прилагатъ наказателните санкции на законъ за неизпълненъ дългъ, бездействие или умишлено забавяне работата.

Това нареждане говори за дезертиране на властѣта отъ единъ дългъ. Това означава още дезинтересиране отъ сждбата на бѣжанцитѣ. Последните все пакъ трѣбва да взематъ актъ отъ него, и като се отнесатъ до Дирекцията или комиситѣ, да пишатъ и до насъ.

Въ крайния изтокъ

Въ Китай.

Гражданската война въ Китай не е спрѣла. Следъ интервали на прекъсвания, тя продължава. Кантонъ наново за става на чело и води война срещу Чанъ Кай Шекъ и националното правителство. Чанъ Кай Шекъ е изпратилъ осемъ дивизии, срещу кантонските войски които сж стигнали на границата на Хунанъ и Куангъ Тунгъ. Дветѣ армии се намиратъ въ непосредственъ контактъ.

Въ Индия.

Гандиститѣ продължаватъ бойката на английските стоки. Въ връзка съ въпроса за отиването на Ганди въ Лондонъ въ Индия, приятелитѣ на послѣдния държатъ постоянно тайни заседания.

Събрането, което Ганди държалъ въ Бомбай е било на паданото отъ мюсюлманитѣ противници. Очевидно англичанитѣ продължаватъ да разгарятъ националнитѣ вражди и да насочватъ националноститѣ едни срещу други.

Следъ станалитѣ сбивания организирано се манифестация която пакъ бива възпрепятствувана отъ полицията. Въ стѣлкновенията имало много ранени.

Други инциденти е имало въ Бирмания. Индийцитѣ дѣствуватъ вече партизански. На отдалѣни части, тѣ нападатъ войски, английски учреждения, постовете и жилища на шефовѣ. Въ стѣлкновения сж редовни войски, водили сж отчаяни сражения, въ резултатъ на които падали много ранени и убити. Мирната акция на Ганди значи не даде резултатъ. Народъ въ Индия прѣминава вече въ откритая война срещу английското господство. Ще отиде ли Ганди въ Лондонъ на конференция е единъ откритъ въпросъ. Той не може да не дръжи сметка за нарастналото съзнание у индийцитѣ за свобода и не може да не предвиди своето падение, ако не тръгне по това движение.

На в. „Добруджа“

На сериознитѣ въпроси, които поставихме на И. К. отъ Съюза Добруджа, че е свикалъ отъ името на В. Д. Р. О. конференция, и че сж искали отъ една чужда държава 35 мил. лева. в. „Добруджа“ отбѣгва да отговори съ дребни закачки и прави диверсии.

Ние продължаваме да твърдиме върността на факта. Не съ злободневки се отминаватъ такива въпроси. Вие господо искайте тия суми, това е фактъ. Приемете анкетата.